

обміну було менш чітким.
Д. Снєжко, 1957) і здат-
М. Франк, А. Д. Снєж-
я тварин рентгенівськими

кисню у тканинах може
(А. І. Бичейкина, 1963),
зві щурів у ранні строки

гронів вміст гемоглобіну дещо збільшеним. Прокорі мозку опромінених глогобіну в крові тварин, в результаті нейтронного іні окислювально-віднов-

жна зробити висновок, нення чітко змінюється ік загальний газообмін

клейнових кислот ріжджової культури

ові кислоти посідають
що саме вони насампе-

і бактеріальних органів тварин, опромінених

ахисних і лікувальних у розмірі моно- і олі-
их азотистих основ.
charomyces vini штам
х нейтронів у дозі

соби, були одержані
scens, *Bacil. subtilis*.
 здійснювали за за-
 ян та ін., 1966). Об-
 їйснювали за натив-

речовин судили на
лоній, підрахування
гером люмінесценції

Як показали наші раніше проведені дослідження, полімерні ДНК властивий добрий захисний і лікувальний вплив (Є. Ю. Чеботарьов та ін., 1966).

Температурний вплив на молекулу нуклеїнової кислоти, як і ферментативний гідроліз не знижували протективних властивостей ДНК. Введення продуктів температурного і ферментативного гідролізів ДНК перед опроміненням підвищувало виживання дріжджової культури до 80% ($p < 0,001$). При інкубуванні опромінених клітин у розчині гідролізоної ДНК виживання становило 71% ($p < 0,001$).

Як видно з таблиць 1 і 2, кількість мертвих клітин при цьому змінювалася.

Таблиця I

Кількість пупкових і мертвих клітин у дріжджової культурі (%).

Температурна денатурація ДНК

	2 години		4 години		6 годин	
	Пупко-вані	Мертві	Пупко-вані	Мертві	Пупко-вані	Мертві
Неопромінена сусpenзія дріжджів (контроль)	4,3	0,2	4,7	0,2	4,8	0,2
Опромінена водна сусpenзія дріжджів	2,0	1,2	2,2	1,7	2,2	2,1
Опромінена водна сусpenзія дріжджів у розчині ДНК	7,0	0,7	7,2	0,8	7,2	0,8
Опромінена водна сусpenзія дріжджів з даль- шою інкубацією у розчині ДНК	4,0	0,9	4,1	1,0	4,4	1,1

Т а б л

	2 години		4 години		6 годин	
	Пупко-вані	Мертві	Пупко-вані	Мертві	Пупко-вані	Мертві
Неопромінена суспензія дріжджів	5,5	0,3	5,3	0,2	5,4	0,2
Опромінена суспензія дріжджів	2	1,9	2,8	2,2	2,4	2,5
Опромінена суспензія дріжджів у ДНК	5,9	0,8	5,6	0,9	5,9	1,0
Опромінена суспензія дріжджів з дальшою інкубациєю в розчині ДНК	3,7	1,1	3,6	1,2	3,9	1,3

Методом люмінесцентної мікроскопії встановлено, що введення гідролізної ДНК значно зменшує кількість гігантських клітин в опроміненій культурі; їх поява свідчить про порушення мітотичних циклів у клітині і знижує інтенсивність свічення уражених клітин, що вказує на стабілізацію структур ДНП і РНП.

При дослідженні захисних властивостей продуктів кислотного гідролізу ДНК було встановлено, що одержані азотисті основи не давали бажаного ефекту.

Результати наших досліджень дозволяють прийти до висновку, що нуклеїнові кислоти бактеріального походження, а також їх продукти температурного і ферментативного гідролізів мають протективний вплив. У наших дослідах нативність ДНК не мала істотного значення для протективних властивостей, і лише гідроліз нуклеїнової кислоти до азотистих основ усуває захисні і лікувальні властивості препаратів.